

[Mette Madsen]

for god ordens og ikke mindst for den historiske sandheds skyld skulle bede hr. Glistrup bekræfte fra talerstolen, at fremskridtspartiet finder, det er helt i orden, at Danmark sælger våben f. eks. til Angola og til terrorister.«

Og i sp. 1948 siger hr. Glistrup:

»Derimod kan jeg bekræfte det, som fru Mette Madsen bad mig om at bekræfte . . .«.

Vi havde senere, den 6. marts 1979, en behandling af et lovforslag om ændring af våbenloven, fremsat af centrum-demokraterne. Da sagde hr. Uwe Jensen (Ribe a.) på fremskridtspartiets vegne, sp. 7520:

»Fremskridtspartiet mener helt klart, at selv om Øst-Vest-relationerne rent faktisk kan forbedres gennem øget handelssamkvem, må der fortsat være forbud imod at eksportere elektronik til f. eks. Sovjetunionen, komponenter, som Østlandene har brug for, og som vi er dygtige til at fremstille.«

Jeg vil meget gerne have uddybet her fra talerstolen, om hele fremskridtspartiet i dag stemmer for det forslag, som vi her har til tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er jo nogle fuldstændig ligegyldige sløjfer på dette forslag, fru Mette Madsen her trækker frem. Det har jo intet at gøre med det væsentlige i det. Det væsentlige er, at vi skal sikre beskæftigelse til vore skibsværfter, til vores elektronikindustri osv., og så står man og snakker og snakker om disse småpjattefrynser både ved første og tredje behandling. Hvorfor kan vi dog ikke i dette hus se at komme ind på at tale om, hvad der er det væsentlige? Det er, at vore skibsværfter kan få lov til at levere, at vore radiofabrikker kan få lov til at levere, at vor elektronikindustri kan få lov til at levere.

Så spørger fru Mette Madsen, om vi kan levere. Hvem er »vi«? Hverken justitsministeriet eller folketinget skal blande sig i den slags ting. Det er Danmarks 300.000 arbejdspladser, som skal sikres, og der skal sikres valutaindtjening. Og hold så op med at køre disse partipolitiske forsøg på at vinde ind ved at angive, at det er sådan nogle ligegyldigheder som dem, fru Mette Madsen taler om, der skulle have nogen som helst betydning i denne forbindelse!

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Den partipolitiske splittelse må ligge i hr. Glistrups eget parti, da jeg jo har gjort ganske klart med de citater, jeg har fremsat her fra talerstolen, at der er divergerende opfattelser af, om der kan sælges til hele verden eller der dog skal være nogen begrænsning. Jeg spurgte hr. Glistrup, om hele fremskridtspartiet i dag stemmer for dette forslag, men jeg fik ikke noget svar.

Kjelgaard (KF):

Da jeg ikke havde mulighed for at være til stede ved forslaget anden behandling, hvor vi ellers i betænkningen havde sagt at vi ville redegøre for vores stilling, skal jeg gentage noget af det, jeg også gjorde gældende ved første behandling.

Denne paragraf i våbenloven, § 6, som fremskridtspartiet foreslår ophævet, er faktisk grundloven eller retsgrundlaget for al produktion og eksport af de produkter, der omfattes af loven. Der findes ikke noget land, der ikke har en tilsvarende bestemmelse, i hvert fald ikke noget civiliseret land.

Jeg kender flere virksomheder, der producerer materiel af den type, og det er mit indtryk, at det er lige så værdifuldt som besværligt for de pågældende virksomheder, at de skal have justitsministeriets blå stempel. Det er betryggende ikke bare for virksomhederne, men for os alle sammen, at myndighederne ved, hvad der produceres hvor og til hvem. Kritik af branchen som sådan har vi hørt nok af, men den vil ikke blive mindre ved en ophævelse af § 6, tværtimod.

Vi kan altså ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget, men vil stemme imod det.

Melchior (CD):

CD har selvsagt sympati for den liberaliseringsringstendens, der er en del af forslaget intention. Vi kan dog alligevel ikke medvirke, og det gav vi sådan set allerede udtryk for ved første behandling. Det har hovedsagelig to grunde.

Den første, måske lidt sekundære, men dog gode grund er, at vi selv har fremsat et forslag om ændring af våbenloven, som giver anvisning på en liberalisering af disse for-